

TIL ANNI!

**Dit virkefelt er køretur på livets mange veje.
Det vigtigt er, du ved bestemt, hvor du skal huske dreje.
For veje er tit ganske små – og mange uden skilte.
Hvad gør du så, når du skal frem? Så tænker du dig til det!
Som lærer, mor og hustru har du turen prima klaret,
som farmor er det ikke sket, at du helt vild er faret.
Men af og til var det vel godt få råd af folk ved vejen
og ikke være lille kat, der bare er sin egen.**

**Vi tror, at alle har et kald. Du valgte dit alvorligt.
En lærer møder store krav, for livet er vilkårligt.
At hjælpe dem, det kniber for, har svært ved skolen klare,
Det er jo skolens hjertesag. Det er en mærkevare.
At nå dit mål har krævet virkelyst og mere, stadig mere.
Man læssed' på dig bøger og papir og flere, stadig flere.
Du brugte viden, tid og flid og dertil klare tanker –
og oveni det hele kom de store ansvarsskranker.**

**Men hjemme var der nok en plads, du også skulle være.
Med mand og børn med varme smil bedst ordnes sager sære.
Det skete vel, at det var dig, der noget skulle lære.
Problemer i familien kan høre til de svære.
Men selv om du var meget træt, familien var vigtig,
og hver en løsning, som du fandt, sku' altid være rigtig.
Du har en stor famil'jekreds, som synes, du er dejlig.
Vi holder af dit glade smil, og du er faktisk fejlfri!**

**På livets vej du kører rundt, og alle ture nyder,
men rejser også jævnlig ud. Forandring dig jo fryder.
Du spiller meget gerne golf, og du har mange venner.
Og hvor du end vil tage hen, du mange glæder finder.
Men Jørgen, børn og svigerbørn, Johannes, lille Jeppe.
De er det bedste, som du har – dem glemmer du nok næppe!
Og når de ser dig, er det jo, som skyerne forsvinder
og alle har det varmt og godt, når atter solen skinner.**

Med de kærligste hilsner fra Eva og Edmund